

Nieuw-Vlaams Magazine

september 2010

Andries Gryffroy en Liesbeth Homans: Vlaams Energiebedrijf in de steigers

Zin en onzin
van de Senaat

Vera Celis en de hervormingen
in het hoger onderwijs

Op stap met medewerkster
Marijke Henne

MAGAZINE VAN DE

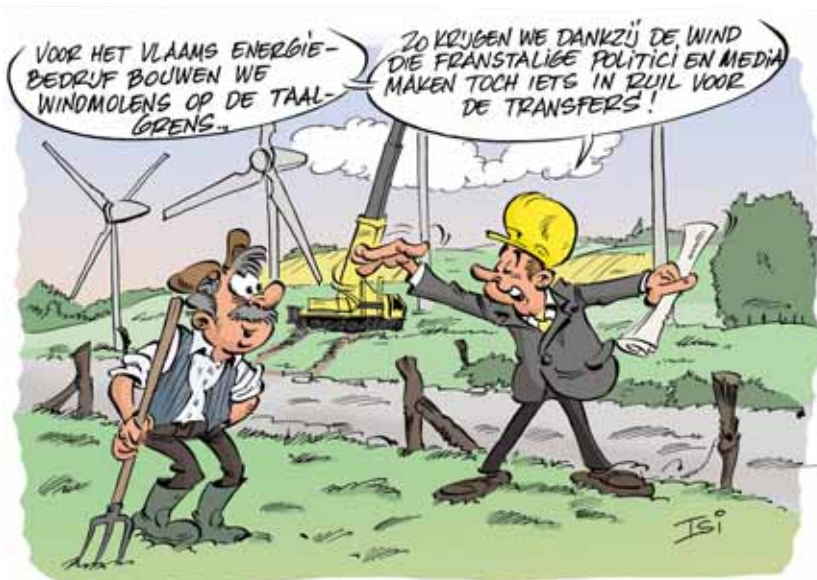
NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Cijfer van de maand

1930. Dat is het aantal sollicitaties dat de N-VA tijdens de zomermaanden ontving. Dankzij de jongste verkiezings-overwinning breiden we de persoonsploegen op het secretariaat en in de fracties immers fors uit met een tachtigtal nieuwe medewerkers. De selectieprocedure is nog steeds in volle gang en wordt begeleid door het onafhankelijke bureau MenT Associates.

Nou moe

Een niet nader genoemde Franstalige onderhandelaar vond het van veel lef getuigen dat Bart De Wever op een blauwe donderdag Nederlands sprak aan de onderhandelingstafel. U moet weten: de N-VA-voorzitter spreekt tijdens de onderhandelingen meestal Frans om misverstanden te vermijden

en om de zaken te doen opschieten. Het was dus even schrikken toen De Wever plots "en flamand" begon, en nog wel "pour nous énerver".

Goed bezig

Het gekibbel over de kleuren van de

Belgische nummerplaten duurt al jaren. Studies tonen aan dat een zwarte letter- en cijfercombinatie op een gele achtergrond de beste leesbaarheid garandeert, maar Joëlle Milquet (cdH) stelde haar veto: zwart op geel is toch wel te Vlaams, zeker!

Tegen alle adviezen in behouden onze nummerplaten dus hun robijnrode cijfers en letters op een witte achtergrond. Madame Non is weer goed bezig!

Geknipt

"Vlamingen en Walen zijn twee verschillende nationaliteiten die je toch niet kan mixen. Je ziet die tegenstelling al bij de voetbalclubs, waarom zou het dan anders zijn bij de nationale ploeg? Ik weet dat het niet realiseerbaar is, maar idealiter vorm je een Vlaamse nationale ploeg en een Waalse".

Vanessa Hoefkens, vrouw van voetballer

Carl Hoefkens, in Menzo (27/08/10)

De spot op ...

Brussels staatssecretaris Christos Doukeridis (Ecolo) was in alle staten over een kaartje van Toerisme Vlaanderen. Intussen doken ook bij het Office de Promotion du Tourisme de Wallonie et Bruxelles nogal vrije interpretaties over het grondgebied op ... of wat dacht u van deze Brusselse corridor?

Stoppen met oplapwerk

Het is niet eenvoudig één regering te vormen voor twee feitelijke landen. Dat wisten we al op de avond van de verkiezingen van 13 juni. Dat neemt niet weg dat de N-VA haar verantwoordelijkheid na de verkiezingsoverwinning heeft genomen en er alles aan gedaan heeft om een grondige verandering in het Belgische bestel mogelijk te maken.

Daarbij was het niet onze bedoeling om voor de zoveelste keer België op te lappen, maar om de toekomst van Vlaamingen én Walen veilig te stellen. Een grondige hervorming van de staat met het zwaartepunt bij de deelstaten is zo ongewoon dat het bijna revolutionair wordt. De verdedigers van het status quo kijken met angst toe op de ontwikkelingen. De jongste weken zijn (mislukte) pogingen ondernomen om de N-VA te isoleren en de noodzakelijke veranderingen in de kiem te smoren.

Voor de N-VA is de kwaliteit van de hervorming van het grootste belang. Het kan niet zijn dat alles beperkt blijft tot

bijkomende bevoegdheden voor de deelstaten - hoe belangrijk die ook zijn, wij wensen ook dat de deelstaten zelf verantwoordelijk worden voor hun toekomst. Daarom ook moet de financieringswet grondig worden herschreven. Je kunt niet bezig blijven met het doorsluizen van geld via dotaties uit de Belgische staatskas. We moeten baas worden over eigen inkomsten en uitgaven. Daarom gaat het ook niet op nog enorme bedragen uit de lege federale kas aan Brussel te geven, zonder die herfinanciering in te schrijven in een nieuwe financieringswet. Hoe gaat men dat doen als de komende jaren 25 miljard euro moet worden bespaard, terwijl de kas eerst wordt leeggeplunderd? Tenzij men dat oplost met een gigantische belastingverhoging. Dat willen we in geen geval.

Daarom zal de N-VA blijven ijveren voor responsabilisering en financiële en fiscale verantwoordelijkheid van de deelstaten.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

N-VA blijft online vernieuwen

Na de grondige opfrisbeurt van onze nationale webstek waren vorige maand de vernieuwde webstekken van onze Vlaamse ministers Geert Bourgeois en Philippe Muyters aan de beurt. In september volgen die voor onze senatoren en volksvertegenwoordigers. Later deze herfst bieden we ook alle lokale N-VA-afdelingen een nieuw internetplatform aan zodat zij eveneens kunnen meestappen in onze digitale vernieuwing. Tot slot ontwikkelen we nog een nieuw intranet om de partij ook achter de digitale schermen te versterken. Het hele proces zal tegen het eind van het jaar afgerond zijn.

www.n-va.be • www.geertbourgeois.be • www.philippemuyters.be

In de tweede helft van juli legden opvolgers Frank Boogaerts en Luc Sevenhans (Senaat) en de Limburgse Veerle Wouters (Kamer) hun eed af. Ook Huub Broers en Karl Vanlouwe, die beiden gecoöpteerd werden, maken hun intrede in de Senaat. In het Vlaams Parlement zal Goedele Vermeiren zetelen in opvolging van Sophie De Wit, die verkozen werd in de Kamer.

KAMER

Veerle Wouters

°1974 - Riemst. Gehuwd en mama van Gijs (6)
 ■ Veerle Wouters, handelingen-ingenieur van opleiding, was beroepshalve lector aan de XIOS Hogeschool Limburg in Diepenbeek. Zij was in 2000 gemeenteraadslid en sinds 2006 provincieraadslid in Limburg. Als eerste opvolger op de Limburgse Kamerlijst volgt zij Frieda Brepoels op, die Europees parlamentslid blijft.

© J. Luyckx

Spontaan, Leer- en nieuwsgierig, Levensgenieter, Emotioneel

VLAAMS PARLEMENT

Goedele Vermeiren

°1962 - Mortsel
 Gehuwd met Sooi Daems en moeder van 2 tienerkinderen
 ■ Tot eind juni was Goedele lerares geschiedenis in de hoogste jaren van een groot college. Ze gaf les met hart en ziel. Sinds 2006 is Goedele gemeenteraadslid en fractieleider in Mortsel. In Antwerpen is ze arrondissementeel secretaris van de N-VA.

© Miel Pieters

Gezinsmens, Leergierig, Sociaal, Gemoeidelijk, Plichtsbewust

SENAAT

Frank Boogaerts

°1944 - Lier
 Gehuwd, heeft 2 kinderen en 1 kleinzontje van 20 maanden
 ■ Frank leidde gedurende 38 jaar een beroepsgroepering van expeditie- en logistieke bedrijven. Hij werd VU-gemeenteraadslid in Lier in 1974 en was schepen van Financiën, Begroting en Lokale Economie (2007-2009). Als opvolger van gemeenschapssenator Helga Stevens versterkt Frank de N-VA-fractie in de Senaat.

© Miel Pieters

Republikein, Dossierkennis, Recht-door-zee, Reizen, Voetbal

Huub Broers

°1951 - Voeren
 Gehuwd, drie kinderen
 ■ Huub Broers is een belangrijke vertegenwoordiger van de Vlaamse Beweging. In 1983 volgde hij zijn vader op in de Voerense gemeentepolitiek. Na zich 18 jaar te hebben geëngageerd als oppositieleider werd hij in 2001 burgemeester van Voeren. De partijraad van de N-VA coöpteerde hem in juli als senator.

© Isopix

Durver, Onderdogsteuner, Gevoelig, Droge humor, Praag

Karl Vanlouwe

°1970 - Nieuwpoort
 Gehuwd met Annelies
 ■ Karl Vanlouwe is advocaat aan de Brusselse balie, N-VA-justitiespecialist en sinds 2009 nationaal ondervoorzitter van de partij. Hoewel hij geboren en getogen is aan onze Vlaamse kust heeft Karl zijn hart verknocht aan Brussel. Als gecoöpteerd senator neemt hij het voorzitterschap van de Senaatscommissie Buitenlandse Zaken op zich.

© Yves Van Poucke

Engagement, Justitie, Brussel, Vlaanderen in het buitenland

Luc Sevenhans

°1954 - Brasschaat
 Gehuwd met Lena en vader van Katrien en Dieter
 ■ Luc Sevenhans heeft een zeer lang Volksunie-verleden. In de jaren negentig koos hij voor het Vlaams Belang, maar na een ethisch conflict zetelde hij als onafhankelijke in de Kamer. Uiteindelijk trad hij in 2010 toe tot de N-VA. Als opvolger van Vlaams minister Muylers legde Luc nu de eed af als senator.

© Miel Pieters

Vlaams-nationalist, Katholiek, Rechtlijnig, Beginselvast, Open

Overgewicht bij militairen

60 % van de Belgische militairen lijdt aan overgewicht en 15 % zelfs aan obesitas. “Niet verwonderlijk,” weet **N-VA-Kamerlid Theo Francken**, “als je weet dat er geen enkele consequentie volgt wanneer ze zakken voor de verplichte jaarlijkse militaire fitheidstests.” Hedendaagse krijgspolitiek speelt zich vandaag inderdaad voornamelijk af in controlekamers en minder op het slagveld. Toch blijft het onaanvaardbaar dat er zoveel zwaarlijvige soldaten

rondlopen. Voor Theo Francken staat het vast dat preventieve maatregelen alleen niet volstaan: “Er moeten weer echte, afdwingbare fitheidstesten komen. Slaag je niet, dan volgt een disciplinaire sanctie in de vorm van het afnemen van tijd of loon. Meermaals falen moet zelfs kunnen leiden tot ontslag. Want wie is er gediend met een obees leger?” De oproep van Theo bleef niet zonder gevolg. Defensie kondigde aan na de zomer te starten met een speciaal programma om overgewicht bij de Belgische militairen aan te pakken.

Zomercursussen NT2 zijn cruciaal

Zomercursussen NT2 (Nederlands als tweede taal) laten anderstaligen toe ook tijdens de zomermaanden aan de slag te gaan.

“Het is bemoedigend dat zoveel leraren en cursisten in de vakantie een bijkomende inspanning willen leveren om deze trajecten te doen slagen. De huidige rechtspositieregeling maakt het vandaag echter onmogelijk om deze cursussen op een reguliere basis aan te bieden. Nochtans bewijst de grote vraag én de duidelijke bereidheid bij zowel cursisten als leraars dat er een voldoende draagvlak is om dit aanbod jaarlijks te brengen”, aldus **Vlaams Parlementslid Willy Segers (N-VA)**.

Een uitbreiding van het zomeraanbod kan volgens hem een antwoord bieden op de huidige wachtlijsten bij de Huizen van het Nederlands. Het zou ook de uitval tijdens het inburgeringstraject beperken, want vandaag kunnen heel wat cursisten gedurende de vakantiemaanden hun traject niet aanvatten of moeten zij hun inburgeringscursus onderbreken. Minister Smet (sp.a) belofde alvast de mogelijkheden te bekijken.

65-plussers in het onderwijs

Vorig schooljaar stonden er 101 65-plussers voor de klas, meestal als vervanger. Voor die mensen stelt zich nu een inkomensprobleem. Ze krijgen pas vanaf januari 2011 hun pensioen en hebben bijgevolg enkele maanden geen inkomen. “Absurd,” vindt **N-VA-fractie leider in het Vlaams Parlement Kris Van Dijck**, “deze mensen worden financieel gestraft omdat ze langer willen werken.” Onderwijs is een Vlaamse

materie en Vlaanderen staat toe dat leerkrachten na hun 65ste blijven werken. Maar op federaal niveau, dat bevoegd is voor pensioenen, wordt dit beschouwd als een bijverdienste. Als die leerkracht jaarlijks meer dan 21 000 euro bruto verdient, krijgt die dat jaar geen pensioen meer. “Langer werken moet financieel beloond worden in plaats van bestraft”, zegt Kris Van Dijck. “Ik roep dan ook de bevoegde Vlaamse en federale ministers op om een regeling uit te werken die langer werken stimuleert en beloont. Ons huidig pensioensysteem omvat immers geen enkele aanmoediging om langer aan de slag te blijven. En net dat hebben we nodig om die pensioenen betaalbaar te houden.

Het Vlaams Energiebedrijf staat in de steigers

De Vlaamse regering heeft dit jaar 200 miljoen euro veil voor de oprichting van het Vlaams Energiebedrijf (VEB). Daarmee wordt een van de kernpunten van het Vlaamse N-VA-programma verwezenlijkt. Toch blijven we strikt toekijken op de uitwerking van het VEB en schuiven we alvast enkele prioriteiten naar voren.

De oprichting van een eigen Vlaamse energiemaatschappij was een van de vijf speerpunten van de Vlaamse verkiezingscampagne van de N-VA. Samen met de Vlaamse hospitalisatieverzekering was het zelfs een van de meest ophefmakende en becommentarieerde politieke voorstellen uit de hele campagne. Het voorstel riep uiteraard nog veel vragen op, maar vriend en vijand toonden zich enthousiast. De N-VA haalde dit speerpunt dan ook binnen bij de onderhandelingen over het Vlaams regeerakkoord.

Het is nu aan de Vlaamse regering om de oprichting van het VEB concreet te faciliteren en op een succesvolle manier te implementeren. De N-VA heeft hiertoe de voorbije maanden heel veel studiewerk geleverd en kan zo een aantal prioriteiten naar voren schuiven. Reeds in april 2010 stelde Vlaams Parlementslid Liesbeth Homans de grote lijnen voor in een eerste rapport.

Rollend fonds

Met het VEB heeft de N-VA een

investeringsmaatschappij voor ogen die over een eigen technische knowhow beschikt. Het Vlaams Energiebedrijf moet een industriële investeerder worden, zowel op het vlak van **productie van groene energie als wat rationeel energiegebruik (REG) betreft**. Het VEB mag dus geen louter financiële constructie worden. Het energiebedrijf moet als een zelfstandige entiteit de motor worden van een bundeling van initiatieven. De participaties vanuit het VEB hoeven ook niet noodzakelijk blijvende participaties

Liesbeth Homans (Vlaams Parlementslid en gemeenschapssenator) volgt het dossier politiek op binnen het Vlaams Parlement. Zij wordt daarin technisch ondersteund door Andries Gryffroy, energiespecialist bij de N-VA en ondermeer raadgever Energie op het kabinet Algemeen Beleid van minister Geert Bourgeois.

te zijn: indien bepaalde initiatieven waarin het VEB participeert levensvatbaar en rendabel blijken, kunnen de participaties opnieuw worden verkocht om met de opbrengst weer nieuwe initiatieven te helpen ontwikkelen. In die zin is het VEB een heus “rollend fonds”.

Wat wil het Vlaams Energiebedrijf?

1. De energiefactuur verlagen

De energiefactuur van gezinnen bestaat uit een eenheidsprijs voor de geleverde energie maal de hoeveelheid geleverde energie. Die factuur verlagen is dus mogelijk door beide elementen aan te pakken. Enerzijds moeten we proberen om die eenheidsprijs naar beneden te krijgen door meer concurrentie te organiseren. Maar we kunnen en moeten ook de tweede factor beïnvloeden: wie minder energie verbruikt, betaalt immers een lagere factuur. Investeren in rationeel energiegebruik is dus even belangrijk als investeren in hernieuwbare energie! Het VEB zal beide pistes bewandelen.

2. Verder strijden tegen klimaatopwarming

De Europese Unie moet tegen 2020 de uitstoot van schadelijke broeikasgassen met 20 % terugdringen, het energieverbruik met 20 % doen dalen en het aandeel hernieuwbare energie tot 20 % optrekken ten opzichte van het niveau in 1990. Die 20 %-maatregelen zijn een Europees gemiddelde. De inspanningen worden dus nationaal verdeeld

lees verder op bladzijde 8

De dominantie van Electrabel zorgt voor hoge prijzen voor gezinnen en bedrijven. Vlaanderen moet daar iets aan doen.

vervolg van bladzijde 7

en ook wij moeten een tandje bijsteken om die zogenoemde 20-20-20-doelstellingen te halen. Vlaanderen zal dringend in actie moeten schieten als we niet enkel een lippendienst willen bewijzen aan deze doelstellingen!

3. De bevoorrading verzekeren

We moeten ons ook in de toekomst verzekeren van onze energiebevoorrading. Vandaag zijn we voor onze energie al te afhankelijk van import uit het buitenland. Dit is potentieel een zeer gevaarlijke situatie.

4. De dominantie van Electrabel verkleinen

De dominantie van Electrabel zorgt voor hoge prijzen voor gezinnen en bedrijven. De federale overheid weigert daar iets aan te doen en wil het marktaandeel van een speler niet wettelijk beperken tot bijvoorbeeld 45 %. Vlaanderen moet dus zelf iets ondernemen. We koesteren weliswaar niet de illusie om met het VEB die dominantie te doorbreken, maar alle beetjes helpen.

Wat wil het VEB concreet doen?

1. Participeren in productie en in rationeel energiegebruik

Het Vlaamse Energiebedrijf wil via strategische participaties investeren in enerzijds productie-eenheden voor groene energie (stroom en warmte), en anderzijds in complexe installaties voor rationeel energiegebruik (REG). Een verlaging van de vraag naar energie zal immers automatisch leiden tot een procentueel groter aandeel groene energie in onze totale energievoorziening.

2. Groenestroomproducenten en -leveranciers verenigen

We willen dat het VEB de motor is om alle bestaande groenestroomproducenten en -leveranciers te verenigen in één maatschappij. Het VEB kan in deze maatschappij investeren via strategische participaties. Dankzij die investeringen kan de overkoepelende maatschappij reeds een relatief sterke groep worden met een grote visibiliteit, ook al is die nog altijd marginaal in vergelijking met de huidige grote spelers.

3. Participeren in producenten van innovatieve energietechnologie

Concreet zal het Vlaams Energiebedrijf ook investeren en participeren in de commerciële ontwikkeling van innovatieve energietechnologieën. Die ontstaan uit bijvoorbeeld spin-offs van ondermeer VITO/IMEC of van universitaire instellingen en hogescholen. Door dit soort participaties kan men het ontwikkelingstraject verkorten zodat de nieuwe technologie sneller op de markt kan gebracht worden.

Energie = de uitdaging voor de toekomst

Het Vlaams Energiebedrijf zal investeren in productie-eenheden voor groene energie en in complexe installaties voor rationeel energiebruik.

4. Energiezuinigere gebouwen voor de Vlaamse overheid

Vaak doet men bepaalde investeringen niet omdat de kosten hoog oplopen en omdat ze zich pas op termijn terugbetalen. Dat is jammer, want de technologie om zowel energie als kosten te besparen bestaat effectief, en ze is rendabel. Het VEB kan voor de Vlaamse overheid een sturende en faciliterende rol opnemen om zogenaamde Energy Service Companies (ESCO's) die in privéhanden zijn rechtstreeks te laten investeren in energiebesparende projecten voor de Vlaamse overheidsgebouwen. Die investering wordt dan terugbetaald via de gerealiseerde besparing. Door het energiezuiniger maken van haar overheidsgebouwen vervult de Vlaamse overheid bovendien een voorbeeldfunctie.

5. Deelnemen aan klimaatfondsen

Het sluitstuk van het klimaatbeleid is de deelname aan internationale klimaatfondsen. Die projecten kunnen emissierechten genereren waarmee Vlaanderen de kloof kan dichten tussen de eigen reductie-inspanningen en de doelstellingen die gehaald moeten worden. Het is van groot belang dat dit niet enkel een financieel vehikel is, maar ook dat de Vlaamse economie er beter van wordt.

Het is nu aan de Vlaamse regering, en meer bepaald aan minister Ingrid Lieten (sp.a), om het VEB in de praktijk om te zetten. Dat plan is in volle voorbereiding. Liesbeth Homans en Andries Gryffroy volgen de voorbereiding nauwlettend op en sturen bij waar nodig.

Andries Gryffroy heeft een boeiende presentatie opgesteld met als titel "Energie = de uitdaging voor de toekomst". Met plezier komt hij deze voorstellen op arrondissementele en provinciale ledenvergaderingen. Meer informatie en afspraken: andries.gryffroy@n-va.be.

Al te vaak worden windmolens of zonnepanelen als dé remedie naar voren geschoven om tegemoet te komen aan enerzijds de energiebevoorrading en anderzijds de Europese richtlijn. Het energiedossier is echter veel complexer dan louter een groen stopcontact in zee te plaatsen.

De uitdagingen zijn enorm: de wereldvraag naar energie zal verdubbelen tegen 2050, de voorraden zijn beperkt (op = opl!), energie zal nooit meer goedkoper worden ... en er zijn de Europese klimaatdoelstellingen. Energie is bovendien bepalend voor onze verdere toekomst en vooruitgang.

Is er dan geen mirakeloplossing? Niet echt. De beperkte voorraden verplichten ons om rationeler na te denken over het energieverbruik. De beste alternatieve energie blijft energie-efficiëntie.

Waar staan we nu in Vlaanderen? 2 % van ons finaal energieverbruik is momenteel groen. Tegen 2020 - over tien jaar - moet dit 12 % zijn. Een rapport van onderzoeksbureau McKinsey toont aan dat we in Vlaanderen het energieverbruik kunnen doen dalen met minstens 30 %. Maar dat vraagt een investering van 40 miljard euro gedurende de komende 20 jaar. Die investering zou bovendien ook voor 80 000 extra jobs zorgen. Er is dus werk aan de winkel, en we beginnen er best nu aan.

Groenboek over toekomst Vlaams bestuur

Op de laatste ministerraad voor het zomerreces keurde de Vlaamse regering op voorstel van minister Geert Bourgeois het groenboek Interne Staatshervorming goed. Het bevat een toekomstvisie op de Vlaamse bestuurlijke organisatie die vertaald wordt in 80 concrete doorbraken in de verschillende beleidsdomeinen.

De interne staatshervorming moet ervoor zorgen dat de overheid efficiënter en effectiever gaat werken, over de grenzen van de bestuursniveaus heen. “Met het systeem van groen- en witboeken hanteer ik een Europese methodiek. Iedereen krijgt de kans om opmerkingen te formuleren op het groenboek. In het najaar voert het Vlaams Parlement een debat en pleeg ik overleg met de provincies, steden en gemeenten. Uiteindelijk zal de Vlaamse regering tegen eind 2010 een witboek opstellen dat de definitieve beslissingen bevat”, legt Geert Bourgeois uit.

Prominente rol voor steden en gemeenten

“De steden en gemeenten krijgen in het groenboek een prominente rol in de bestuurlijke organisatie. Alle sectorale plannen en rapporten die de steden en gemeenten maken voor de Vlaamse overheid, worden afgeschaft en geïntegreerd in het strategische meerjarenplan dat elke stad of gemeente sowieso opstelt”, verduidelijkt Bourgeois. “Zo wordt heel wat tijd en geld bespaard.” De steden en gemeenten krijgen ook meer bewegingsvrijheid en autonomie in heel wat beleidsdomeinen om lokaal maatwerk te realiseren. De Vlaamse overheid zal in deze beleidsdomeinen het kader vastleggen en ondersteunend optreden.

Grondgebonden materies voor provincies

Een efficiëntere overheid betekent ook duidelijke taakafspraken tussen

Vlaams minister Geert Bourgeois stelt in zijn groenboek 80 concrete maatregelen voor.

de verschillende bestuursniveaus en een rationalisering van het aantal bestuursniveaus. Geert Bourgeois: “De klemtoon ligt voortaan bij de Vlaamse overheid aan de ene kant, en bij de steden en gemeenten aan de andere kant.”

Een scherpere taakafbakening tussen Vlaamse overheid, provincies en gemeenten zal de dienstverlening ten goede komen.

Een scherpere bevoegdheid- en taakafbakening tussen de Vlaamse overheid, de provincies en de steden en gemeenten, zal de dienstverlening aan de burgers en de bedrijven ten goede komen. In de toekomst leggen de provincies de klemtoon op grondgebonden materies (leefmilieu,

natuur, mobiliteit, ...) en zullen de niet-grondgebonden materies (sport, jeugd, cultuur, welzijn, ...) grotendeels worden overgeheveld naar de steden en gemeenten en het Vlaamse niveau.

Drastische vereenvoudiging

Per regio zal er een doorlichting gebeuren van alle overheidsstructuren die in de loop der jaren zijn ontstaan naast de Vlaamse overheid, de provincies en de steden en gemeenten. “Hier zie ik een belangrijke rol weggelegd voor de gouverneurs”, zegt Bourgeois. “In hun provincie stellen die samen met de lokale besturen en de intermediaire actoren een actieplan op om tot een drastische vereenvoudiging te komen.”

Opleidingscheques moeten meer mensen aan het werk krijgen én houden

De maatregel van Vlaams minister van Werk Philippe Muylers om het gebruik van de opleidingscheques te beperken, heeft heel wat pennen en tongen in beweging gebracht. Bij de start van een nieuw schooljaar kan het daarom geen kwaad te verduidelijken hoe de vork precies aan de steel zit.

Sinds de oprichting van het systeem in 2003 groeide het budget voor de cheques van 4,5 tot meer dan 20 miljoen euro. Helaas werden die miljoenen steeds minder gebruikt om mensen sterker te maken op de arbeidsmarkt. Slechts 40 % van de cheques werd gebruikt voor arbeidsmarktgerichte opleidingen, terwijl 60 % van de met cheques gefinancierde opleidingen zich eerder in de vrijetijds sfeer bevond. Veel opleidingscheques leverden de laatste jaren dus weinig meerwaarde op de arbeidsmarkt, terwijl ze oorspronkelijk net daarom in het leven waren geroepen.

Bloemschikken en wijnproeven

Hobby's zoals bloemschikken, wijnproeven, reisbegeleiding of fotografie zijn lovenswaardig, maar in tijden dat we elke euro zeven keer moeten omdraaien alvorens hem uit te geven, moeten we die bestedingen kritisch tegen het licht houden.

Alle opleidingen die men kan volgen in het kader van het betaald educatief verlof kan men ook nu nog steeds betalen met de cheques. Het is overigens ook niet nodig dat je dat verlof ook daadwerkelijk opneemt. Sommige opleidingen vallen echter niet onder het stelsel van betaald educatief verlof, terwijl ze toch een duidelijke meerwaarde kunnen betekenen in een carrièreplanning. Daarom besliste minister Muylers om

de cheques ook nog toe te laten voor opleidingen die passen in een Persoonlijk Ontwikkelingsplan (POP). Iemand die zich op de arbeidsmarkt wil heroriënteren, kan zo'n POP laten opstellen in samenspraak met een erkend loopbaanbegeleidingscentrum. Een overzicht van de erkende centra voor loopbaanbegeleiding vind je op de website van de VDAB (<http://vdab.be/loopbaanbegeleiding/info.shtml>).

Voorheen financierde slechts 40 % van de opleidingscheques een arbeidsmarktgerichte opleiding.

Meer kansen voor meer mensen

Voor de derde maand op rij neemt de stijging van de werkloosheidscijfers in Vlaanderen af. Met bijna 230 000

werkzoekenden en een werkloosheidsgraad van 7,9 % hebben we echter nog een lange weg af te leggen naar een echt herstel. De opleidingscheques kunnen daarbij helpen. Terwijl sommigen bijscholing nodig hebben, halen anderen dan weer meer voordeel uit een heroriëntering, bijvoorbeeld naar een knelpuntberoep. De bedoeling van de opleidingscheques moet evenwel altijd zijn meer mensen meer kansen te bieden op de arbeidsmarkt en de werkloosheid in Vlaanderen opnieuw op het niveau te brengen van voor de crisis.

Met de striktere regelgeving moedigen we mensen niet alleen aan om een arbeidsmarktgerichte opleiding te volgen, maar besparen we ook op de overheidsuitgaven. Zo maken we van Vlaanderen tegen volgend jaar opnieuw een financieel gezonde regio.

De opleidingscheques moeten meer mensen meer kansen bieden op de arbeidsmarkt.

“To teach or not to teach”

Het Vlaams Parlement heeft aanbevelingen gedaan over de hervorming van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Het stemt in met een beperkte versoepeling om meer in het Engels te kunnen doceren. Maar dit mag niet ten koste gaan van het Nederlands.

Vlaams parlements lid Vera Celis (N-VA), die ook zetelt in de Commissie Onderwijs, is tevreden over de consensus die in het Vlaams Parlement werd bereikt. “Dit is een zeer redelijke oplossing. Er komt meer soepelheid om Engels te kunnen doceren in ons hoger onderwijs

zonder dat we afschuiven naar een complete verengelsing zoals in Nederland, waar alles toegelaten is. Het Nederlands moet voor ons onderwijs een volwaardige taal blijven.”

Aan de Vlaamse universiteiten was het aandeel van het Engels als onderwijstaal tot nog toe beperkt. Op bachelor-niveau was het veeleer een uitzondering en ook in de masters bleef het beperkt tot enkele opleidingen. In de aanbevelingen van het Vlaams Parlement wordt deze regeling versoepeld. Voor een Engelstalig college moet nu slechts een Nederlandstalig equivalent ingericht worden in Vlaanderen - en niet meer per provincie.

Strengere kwaliteitseisen

Die versoepeling is echter alleen aanvaardbaar als er ook strenge eisen komen voor de kwaliteit van ons onderwijs, inclusief het taalgebruik. **Vlaams Parlements lid Wilfried Vandaele (N-VA)**, onder-

voorzitter van de Interparlementaire Commissie voor de Nederlandse Taalunie: “Een andere taal gebruiken in het onderwijs kan perfect te verantwoorden zijn, maar dan moet de meerwaarde ook aangetoond worden. We moeten vermijden dat Nederlandstalige docenten in - vaak slecht - Engels lesgeven aan Nederlandstalige studenten die in Vlaanderen aan de slag willen. Doceren in een andere taal dan het Nederlands moet de uitzondering blijven. De N-VA heeft er in het parlement in ieder geval voor gezorgd dat de versoepeling beperkt blijft. Andere partijen en de universiteiten zelf wilden veel verder gaan.”

De N-VA is er absoluut vóór dat studenten verschillende talen leren maar is tegen een marginalisering van de moedertaal. Het Nederlands kan slechts overleven als volwaardige taal als het wordt gebruikt in alle domeinen van de samenleving, en zeker in het onderwijs. Dat is onontbeerlijk voor de ontplooiingskansen en de status van een taal.

Doceren in een andere taal dan het Nederlands moet de uitzondering blijven.

Sociaal argument

“Er is ook het sociale argument”, vult Vera Celis aan. “Ons hoger onderwijs moet blijven openstaan voor jongeren die geen talenknobbel hebben. We kunnen hen toch niet verplichten om eerst een andere taal te leren voor ze aan hun studies beginnen? We zijn al jaren bezig om nieuwkomers betere kansen te geven in ons onderwijs door de nadruk te leggen op een goede kennis van het Nederlands. Het zou al te gek zijn tegen die jonge mensen te zeggen dat ze maar beter een andere taal gebruiken als ze aan ons hoger onderwijs willen deelnemen.”

Zin en onzin van de Senaat

De N-VA heeft er nooit een geheim van gemaakt dat de Senaat een overbodige instelling is geworden. Ze kost de belastingbetaler veel geld en heeft nauwelijks nog een functie. Het lijkt op het eerste gezicht dan ook onlogisch en minstens ambivalent dat net de N-VA het voorzitterschap van de Senaat op zich heeft genomen.

Wat zouden de administratieve diensten van de Senaat ervan denken dat hun nieuwe voorzitter, **N-VA'er Danny Pieters**, hun instelling niet echt genegen is? Stellen ze het op prijs dat zijn partij die Senaat zelfs wil afschaffen? “Het zal bij die diensten niet al te veel sympathie opwekken”, lacht Danny Pieters. “Maar we moeten pragmatisch blijven. Hoe de Senaat er uiteindelijk zal uitzien, hangt af van de resultaten van de huidige hervormingsonderhandelingen.”

Geen beschermde werkplaats

“Op dit moment is de Senaat er nog en is het mijn taak om die goed te laten functioneren. De Senaat en zijn leden moeten een voorbeeldfunctie vervullen, zeker als er straks 25 miljard bespaard moet worden. Ik zal het uiterste doen om de Senaat niet te laten verworden tot een soort van beschermde werkplaats voor politici. Ik heb heel wat plannen om de functie van de Senaat nog te verbeteren”, vervolgt Pieters.

Ook **gemeenschapssenator Liesbeth Homans** twijfelde niet lang om de leiding van de omvangrijke N-VA-Senaatsfractie op zich te nemen. “Ik heb even geaarzeld van 'Kan ik dit wel', maar ik zag het al snel als een ontzettende uitdaging. Een fractie van 14 senatoren leiden is geen sinecure, zeker niet omdat de meesten geen parle-

mentaire ervaring hebben. Maar ik ga ook die uitdaging niet uit de weg.” Liesbeth mag dan nog maar één jaar Vlaams Parlementslid zijn, ze wist in dat ene jaar heel wat ervaring te vergaren over thema's met een eerder federale impact (wonen, energie, stedenbeleid). “Ik zag dan ook meteen het nut om als gemeenschapssenator bepaalde hangijzers op de twee fronten te kunnen aanpakken.”

Niet aan de kant blijven staan

Liesbeth Homans draait evenmin rond de pot als het gaat over de afschaffing van de Senaat. “Dat staat onomwonden in ons partijprogramma en daar sta ik honderd procent achter. Onze fractie zal niet nalaten om tijdens deze legislatuur de Senaat af te schaffen. Maar je moet dat wel op een respectvolle manier doen, zeker voor het personeel.”

De verkiezingsoverwinning van 13 juni bracht de N-VA in een stroomversnelling. “Het parcours dat we nu afleggen, was vier maanden geleden verre van uitgetekend”, aldus Danny Pieters. “We waren een kleine partij met mensen die niet aan politiek deden voor de winst of de postjes. Nu zijn we de grootste partij van Vlaanderen en wordt er ontzettend veel van ons verwacht. Het is dan ook belangrijk dat we de verscheidene taken die de kiezers ons hebben gegeven zo goed mogelijk vervullen.”

“En dat op alle niveaus”, vult Liesbeth Homans aan. “De redenering dat de N-VA niet in de Senaat zou moeten zeten omdat we die willen afschaffen, houdt totaal geen steek. Als je die redenering volgt, zouden we enkel nog maar vertegenwoordigd mogen zijn in het Vlaams en Europees Parlement en zouden we aan de kant gaan staan in de parlementen waar de hervormingen écht aan bod komen. Zo zijn we niet. We nemen het voortouw.”

Cathy Coudyser

Cathy (40) woont in Knokke-Heist en is fier Vlaming te zijn in haar spraakmakende gemeente. De N-VA vormt er met de ‘Gemeentebelangen’ van burgemeester Lippens de meerderheid en moet dus vaak de rol van ‘Vlaams geweten’ opnemen.

Verbondenheid en engagement bepalen Cathy's leven. “Verantwoordelijkheid opnemen zat er bij mij al van jongs af in. In de jeugdbeweging en later in JCI kon ik mij samen met anderen inzetten voor de groep en hield ik ervan projecten op poten te zetten die anderen ten goede komen. Het was dan ook niet verwonderlijk dat ik snel voorzitter werd van de ouderraad en de schoolraad toen mijn dochter naar school begon te gaan”, steekt Cathy van wal.

Cathy kwam in contact met de brede Vlaamse beweging door haar huwelijk met Danny Bossaert. Dat leidde uiteindelijk tot haar lidmaatschap van de N-VA: “Toen de N-VA opgericht werd, besepte ik dat dit de partij is die het meest aansluit bij mijn idealen. Ik wou echt meewerken aan het Vlaamse project van de partij. Ik werd al gauw voorzitter van de afdeling

Knokke-Heist en lid van het arrondissementeel bestuur.”

Sedert 2007 is Cathy OCMW-raadslid. “Ook in deze rijke gemeente zijn er mensen die het moeilijk hebben”, zegt Cathy. “De vergrijzing en de zorg voor al onze senioren vragen extra aandacht. We moeten alert blijven voor de schuldenproblematiek, de activering van werklozen en de noodzaak om zo vlug mogelijk Nederlands te leren. Als lid van het Bijzonder Comité en als plaatsvervangend voorzitter ben ik nauw betrokken bij het sociaal beleid in de gemeente. De realisatie van het Sociaal Huis als Open Huis voor elke burger vind ik fantastisch.”

Door haar deelname aan de regionale en federale verkiezingen in 2009 en 2010 kreeg de N-VA ook in Knokke-Heist een nieuw gezicht. “Knokke-Heist vormt een aparte gemeente”, aldus Cathy. “De gemeente wordt al jaren geleid door burgemeester graaf

Leopold Lippens en zijn ‘Gemeentebelangen’, waar wij ook deel van uitmaken. Daardoor kunnen we meewerken aan de vele positieve realisaties in de gemeente. Dankzij onze deelname aan het beleid kunnen we ook onze rol van ‘Vlaams geweten’ blijven spelen. Dat is hier in Knokke-Heist wel vaker nodig (lacht).”

“De grootste uitdaging is om onze beleidservaring om te zetten in een verder groeiende afdelingswerking”, vervolgt Cathy. “De N-VA bestaat weer in Knokke-Heist en het ledenaantal stijgt. We proberen dan ook om onze leden meer bij de N-VA te betrekken en kijken uit naar nieuwe, enthousiaste krachten die onze afdeling verder willen helpen uitbouwen. We geven regelmatig een huis-aan-huisblad uit en houden zo de bevolking op de hoogte. We proberen ook onze nationale kopstukken bij het beleid van Knokke-Heist betrekken.”

Gezin: gehuwd met Danny Bossaert, één dochter, Emma (12)

Lid van de N-VA sinds: de oprichting

Houdt van: korte uitstapjes, cultuur opsnuiven, wandelen en fietsen

Levensmotto: Waar een wil is, is een weg!

Grootste voorbeeld: alle vrijwilligers die zich op de een of andere manier inzetten voor Vlaanderen en de Vlaamse identiteit

Culinair hoogtepunt: Bartholomeus in Heist
Laatste boek: Wacht maar tot ik wakker word (Piet Baete)

Favoriete films: Ben X, Aanrijding in Moskou

Jürgen Constandt (V&NZ): "Solidariteit met klare afspraken"

In de nieuwe rubriek Buitenwacht laten wij elke maand een specialist aan het woord. Jürgen Constandt, algemeen directeur van het Vlaams & Neutraal Ziekenfonds, bijt de spits af.

Als er een akkoord komt over de staatshervorming, dan moeten kinderbijslag en gezondheidszorg bevoegdheden van de deelstaten worden. Uw organisatie is vóór een Vlaamse ziekteverzekering. Welke voorwaarden zijn voor u belangrijk?

Ons motto is inderdaad al jaren "Splits zelf de sociale zekerheid!" En aangezien gezondheidszorg een bij uitstek persoonsgebonden materie is, komt dit de gemeenschappen - niet de gewesten - toe. Bovendien willen we ons niet beperken tot de medische kosten, maar eisen we ook de overdracht van de inkomensvervangende tak, dus de uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid of invaliditeit. Ik merk dat de regionale verschillen op dat vlak nog steeds toenemen.

Sommigen hebben schrik van een splitsing: "we worden te klein" of "het gaat duurder worden". Hoe moet de solidariteit bij een overheveling dan volgens u verlopen?

Hoeveel landen met een degelijk sociaal systeem zijn er niet kleiner dan Wal-

lonië of Vlaanderen? Heeft men zich ooit zorgen gemaakt over de schaal van het Groothertogdom Luxemburg? En is het grote Amerika dan zo'n goed voorbeeld? In België hebben de zelfstandigen vandaag hun eigen systeem. En ondanks het feit dat zij een kleine minderheid vormen, werkt dit toch ook. Het is trouwens niet omdat deelstaten zelf verantwoordelijk worden, dat de hele solidariteit wegvalt. Wel zal men dan evolueren van een ondoorzichtige interpersoonlijke naar een transparante interdeelstatelijke solidariteit. En hieraan moeten dan klare afspraken gekoppeld worden, zoals een resultaatsverbintenis, omkeerbaarheid en politieke loyaliteit.

Uit een rapport van de Commissie voor Begrotingscontrole van de ziekteverzekering blijkt dat er 2 miljard kan bespaard worden zonder nadeel voor de verzekerde: 1 miljard door het budget te bevriezen en jaarlijks 250 miljoen euro door overbodige uitgaven te schrappen.

Ik twijfel er niet aan dat er kan geknipt worden in de uitgaven, al zal een volledige bevrozing toch gevoeld worden. Veel patiënten hebben het immers nu al moeilijk om hun medische kosten te dragen. Anderzijds zou men de fraude in de ziekte- en invaliditeitsverzekering harder moeten aanpakken. De geplande vervanging van de SIS-kaart door de elektronische identiteitskaart is alvast een eerste goede stap. Maar er is nog meer actie nodig.

De hele sociale zekerheid zou in 2015 afsteveneren op een tekort van 23,8 miljard. Welke ingrepen beveelt u aan om tot betere cijfers te komen?

Splitsing van de sociale zekerheid waardoor de deelstaten geresponsabiliseerd worden en er geen 9 ministers meer bevoegd zijn voor gezondheidszorg, afslanking van het overheidsapparaat, zorgen dat meer mensen effectief tot 65 jaar actief blijven, bepaalde uitkeringen in de tijd beperken, strijd tegen de sociale fraude, vereenvoudiging van het belastingssysteem, ...

Jürgen Constandt, directeur V&NZ: "Het is niet omdat deelstaten zelf verantwoordelijk worden, dat de hele solidariteit wegvalt."

“ Som una nacio! ”

Het waren historische en ongeziene beelden in de Catalaanse hoofdstad: ruim één miljoen demonstranten bewogen zich op 10 juli achter een reuzengrote "Senyera" (de Catalaanse geel-rood gestreepte vlag) door de straten van Barcelona.

Op kop stapte de Catalaanse president, José Montilla, geflankeerd door zijn voorgangers en de leiders van alle Catalaanse politieke partijen. In hun zog volgden tal van prominenten uit culturele en sociale middens, vertegenwoordigers van vakbonden en werkgeversorganisaties. We zagen kortom een algemene mobilisatie van het Catalaanse volk, verenigd onder de aloude leuze "som una nacio": wij zijn een natie!

Een miljoen Catalanen schaarde zich achter de Senyera.

Estatut

De protestmars richtte zich tegen de recente uitspraak van het Spaans Grondwettelijk Hof over het "Estatut de Catalunya". Het Catalaanse parlement keurde dit al in 2005 goed vanuit de

noodzaak om het bestaande autonomiestatuut van 1978 te actualiseren. Het "Estatut" regelt onder meer de overdracht van het gerecht en van belangrijke fiscale en andere bevoegdheden. Het geeft de contouren aan van de Catalaanse autonomie.

Een steeds groter deel van de Catalaanse bevolking is gewonnen voor Catalaans zelfbestuur.

Het Spaanse parlement had echter meer moeite met het statuut en dwong de indieners tot een aanpassing. Vooral het gebruik van de term "natie" was voor Madrid onaanvaardbaar, omdat het regelrecht zou ingaan tegen het principe van het "ene en ondeelbare Spanje". Niet veel later werd een nieuwe versie van het "Estatut" voorgelegd aan het Catalaanse volk in een raadpleging. Een ruime meerderheid stemde vóór, ook al verdween de term natie naar de inleiding van het statuut. Madrid ging nu wel akkoord en liet het staatshoofd zijn handtekening zetten onder het "Estatut d'autonomia de Catalunya".

Spaans imperialisme

Een overwinning voor Catalunya? Nog niet echt. De conservatieve Partido Popular trok immers meteen richting Grondwettelijk Hof om de uitvoering alsnog te saboteren. Vier jaar ging voorbij voor het Hof een arrest velde. Na een nipte stemming (vier tegen zes) schrapte het veertien artikelen van het statuut. Madrid laat onder andere niet langer

toe dat de Catalanen zichzelf als natie bestempelen en brengt een eind aan de bevoorrechte status die het Catalaans als taal genoot. Van nu af staan het Catalaans en het Spaans opnieuw op hetzelfde niveau als bestuurstaal.

Vooraf dat laatste roept bijzonder veel frustratie op. Door net de taal te viseren, treft men het volk recht in het hart. Het is dan ook niet onbegrijpelijk dat de weerzin voor al wat Spaans is de Catalanen op straat bracht. De slogans en commentaren lieten niets aan de verbeelding over. Catalonië is die imperialistische bemoeienissen uit Madrid moe.

Het "Estatut" regelt onder meer de overdracht van het gerecht en van fiscale bevoegdheden. Het geeft de contouren aan van de Catalaanse autonomie.

Adéu Espanya

Het heersende gevoel van verantwoordelijkheid bevestigt enkel wat al langer duidelijk was. Een steeds groter deel van de Catalaanse bevolking heeft de klik gemaakt en is stilaan gewonnen voor het Catalaanse verhaal van zelfbestuur. "Wij zijn een natie en beslissen zelf", was de niet mis te verstane oproep in

Barcelona. Eerder dit jaar werd in Catalonië een (niet bindend) referendum georganiseerd. Tijdens dit "feest van beschaafd nationalisme en democratie" ging goed 30 % van de Catalanen akkoord met de vraag of Catalonië een onafhankelijke staat binnen de Europese Unie moet worden.

Ultieme test

In november volgt de ultieme test. Dan trekken ruim 6 miljoen Catalanen naar de stembus om een nieuw regionaal parlement te kiezen. Ongetwijfeld wordt dan duidelijk of de trein richting onafhankelijkheid echt vertrokken is.

VERREKIJKER

Sileziërs vragen autonomie

In Katowice, de hoofdstad van Opper-Silezië, kwamen op 17 juli zo'n 4 000 mensen op straat voor de erkenning van hun historische regio. De betoging werd georganiseerd door de Ruch Autonomii Śląska (RAS), de Beweging voor Autonomie voor Silezië.

Silezië werd na de Tweede Wereldoorlog toegewezen aan de Poolse Republiek. De Duitse inwoners werden onder dwang gedeporteerd tot achter de nieuwe Oder-Neisse-grens. Enkel Polen en Sileziërs mochten blijven.

Polen werd een sterk centralistisch land en bleef dat ook na de val van het communisme. De Sileziërs kregen nooit een erkenning van hun cultuur en hun taal. Bovendien werden de administratieve grenzen van hun regio zodanig hertekend dat zij geen politiek blok konden (en kunnen) vormen.

De Silezische identiteit leeft vandaag vooral nog in Opper-Silezië. Hoewel de taal door slechts een 56 000 mensen als moedertaal wordt gesproken, begrijpen zeker 1,25 miljoen mensen het Silezisch.

De betoging eindigde symbolisch aan het gebouw waar in de jaren twintig het parlement van het Autonome Vojvodschap Silezië was gevestigd. De RAS hoopt met het

Vierduizend Sileziërs kwamen in Katowice op straat voor meer zelfbestuur.

project "Autonomia 2020" over uiterlijk tien jaar opnieuw zelfbestuur voor Opper-Silezië te verkrijgen. Dat is precies 100 jaar nadat het eerste autonome parlement van de regio werd geïnstalleerd.

Karl-Heinz Lambertz te gast op ZOT

Jong N-VA heeft de mooie gewoonte om op het ZOMerTreffen uit te pakken met een verrassings spreker, een gerenommeerd politicus uit de hogere regionen van de vaderlandse politiek. Deze keer verscheen een Überraschungsredner, niemand minder dan de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap, Karl-Heinz Lambertz.

Tijdens een gezellige brunch in de Voerense jeugdherberg praatte Lambertz in het Nederlands honderduit over zijn kleine Duitse Gemeenschap (DG), en over de plaats die ze inneemt in de Belgische 'bondsstaat'. De op handen zijnde staatshervorming biedt voor de DG kansen, maar ook bedreigingen. Aan Franstalige kant spreekt men immers gemakkelijk over een drieledig België van Vlaanderen, Wallonië en Brussel. De vraag is dan ook wat een staatshervorming kan opleveren voor de DG.

Extra bevoegdheden

Onze Duitstalige vrienden zijn al langer vragende partij om

bevoegdheden in onze ruimtelijke ordening, woningbouw en provinciale aangelegenheden over te nemen. De vraag is dan ook welke extra bevoegdheden de DG kan overnemen, en over welke middelen zij daartoe moet beschikken. Lambertz is er alvast geen voorstander van om bevoegdheden die naar de deelstaten worden overgeheveld enkel voor de Duitstalige Gemeenschap op federaal niveau te houden. Anderzijds wijst de ervaring ook uit dat door de verwevenheid tussen het Waals Gewest en de Franse Gemeenschap, de uitvoering van gewestmateries in de DG bijzonder complex is. Alleen al om zuiver praktische redenen wil Lambertz dat de DG ook een aantal gewestbevoegdheden overneemt. Het is natuurlijk afwachten of de nieuwe staatshervorming tegemoet komt aan die wensen.

Überschungsredner Karl-Heinz Lambertz: "Wat kan een staatshervorming opleveren voor de Duitse Gemeenschap?"

Jong N-VA wil lessen Lichamelijke Opvoeding hervormen

Het is pover gesteld met de algemene fysieke conditie van de Vlaamse tieners, zo blijkt geregeld uit onderzoek. Voor al te veel jongeren zijn de twee uurtjes Lichamelijke Opvoeding op school de enige vorm van sport die ze beoefenen.

Jong N-VA vindt het dan ook jammer dat er zoveel nadruk gelegd wordt op technische vaardigheden in de LO-les. Het is niet iedereen gegeven om zonder ongelukken een tijgersprong tot een goed einde te brengen, of om op reglementaire wijze te scoren in het handbal. Leerlingen die technisch minder vaardig zijn, worden zo lager geciteerd en raken al snel gedemotiveerd voor de lessen. Uit eigen beweging nog aan sport doen na de schooluren is dan vaak de laatste van hun gedachten. Volgens Jong N-VA moet de klemtoon komen te liggen op het op peil houden van de algemene fysieke conditie van de leerlingen en minder op het aanleren van technische vaardigheden. Daarnaast moeten scholen in overleg met de plaatselijke sportclubs hun leerlingen stimuleren om aan buitenschoolse sportactiviteiten deel te nemen.

Jong N-VA Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel, jong@n-va.be - Tel. 02 219 49 30

www.jongnva.be

AGENDA Jong N-VA

7 oktober

Vorming: Zuid-Afrika + Rondleiding op het partijhoofdkwartier

Brussel

23 oktober

Trefdag Media en Politiek. Met Siegfried Bracke

Gent

11 november

Bezoek aan het Nederlands parlement

Den Haag

2 december

Vorming: Mobiliteit

Brussel

Staatshervorming startte 40 jaar geleden

De termen staatshervorming en grondwetsherziening zijn niet weg te slaan uit de actualiteit van 2010. Maar de hervorming van de Belgische staat begon al 40 jaar geleden. Met vallen en opstaan werden vijf staatshervormingen goedgekeurd.

In 1970, veertig jaar geleden, vroegen de Vlamingen culturele autonomie en de Walen meer sociaaleconomische bevoegdheden. De eerste staatshervorming richtte de cultuurgemeenschappen op met cultuurraden, die al een beperkte wetgevende bevoegdheid kregen. In de grondwet (met allerlei grendels) werden ook al gewesten ingeschreven, maar hun bevoegdheden zouden later bepaald worden.

In 1980, dertig jaar geleden, volgde een tweede staatshervorming. De cultuurgemeenschappen werden echte gemeenschappen, bevoegd voor persoonsgebonden aangelegenheden. Het Vlaams en Waals Gewest werden opgericht. Gemeenschappen en gewes-

ten kregen eigen regeringen. Daardoor verdween in feite de unitaire staat.

In 1988-1989 werden de gemeenschappen volledig bevoegd voor onderwijs. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd

operationeel. De Vlamingen kregen er een bescherming vergelijkbaar met de bescherming van de Franstaligen in België.

In 1993 volgde een vierde stap. Het Sint-Michielsakkoord maakte van België formeel een federale staat. Gewesten en gemeenschappen kregen nog meer bevoegdheden en hun parlementen worden sindsdien rechtstreeks verkozen.

In 2001-2003 volgde een vijfde (mini-)staatshervorming met de Lambermont- en Lombardakkoorden. Er kwamen nog enkele bijkomende bevoegdheden voor

de gewesten zoals het administratief toezicht op de lokale besturen, buitenlandse handel, enz. Het Lombardakkoord sleutelde ook aan de Brusselse instellingen.

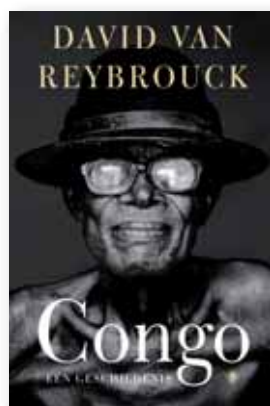
Na de tweede staatshervorming werd **Gaston Geens** eind 1981 aangesteld als voorzitter van de eerste autonome **Vlaamse Executieve**.

MEERWAARDE

Een meeslepende geschiedenis van Congo

Na een turbulente en soms uiterst gewelddadige geschiedenis werd Congo 50 jaar geleden onafhankelijk. Maar de toekomst die aanblik was nog gruwelijker dan het verleden. In de bloedige oorlog van 1996 tot 2003 vielen vijf miljoen doden. De overheid is zwak en gezondheidszorg bestaat er eigenlijk niet. Het land met de onmetelijke bodemschatten heeft een van de armste bevolkingen ter wereld.

Welk aandeel hebben de prekoloniale, de koloniale en

postkoloniale regimes in die huidige toestand?

Archeoloog, filosoof en journalist David Van Reybrouck vormt feiten, verhalen, cijfers, herinneringen en eigen ervaringen sereen om tot een ruim zeshonderd bladzijden tellend epos.

David Van Reybrouck, "Congo. Een geschiedenis", Uitgeverij De Bezige Bij, 2010, 24,90 euro

5 x gratis

Uitgeverij De Bezige Bij schenkt 'Congo. Een geschiedenis' aan vijf lezers die het antwoord kennen op de vraag "Hoe heette Congo tussen 1971 en 1997?". Stuur uw antwoord voor 1 oktober naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

De winnaars van een jaarabonnement op het tijdschrift Doorbraak zijn P. Deckmyn (Passendale), P. Delaere (Leuven), E. Follens (Kortrijk), O. Valgaerts (Linter) en G. Vermaercke (Turnhout).

Waar belandt úw Nieuw-Vlaams Magazine?

Wat doet u met uw exemplaar van het Nieuw-Vlaams Magazine wanneer u het van A tot Z heeft uitgelezen? Komt het terecht in uw archief, in de vuilnisbak of bij het oud papier?

Waarom zou u uw magazine geen tweede leven schenken? **Leg het in de wachtkamer van tandarts of ziekenhuis, laat het rondslingeren in de refter van uw bedrijf of stop het tussen de tijdschriften in uw favoriete eet-**

café ... zo bereikt onze maandelijkse oplage van 14 000 exemplaren een veelvoud aan lezers die wij kunnen informeren over de N-VA en haar programma!

© N-VA

© Isopix

80 000 Gordelaars

N-VA Zaventem nodigde ook dit jaar al haar leden uit voor de dertigste editie van de Gordel op 5 september. Vele N-VA-leden uit heel Vlaanderen sloten zich met plezier aan. De sportiefsten onder hen fietsten samen met Vlaams minister Geert Bourgeois de 100 km lange Gordelklassieker. De iets minder getrainde N-VA'ers trokken net zoals Zaventems senator Lieve Maes de stapschoenen aan of fietsten 50 km in de mooie groene rand rond Brussel. Bloso-topvrouw Carla Galle mocht dan al beweren dat deze 30ste editie van de Gordel wel eens de laatste zou kunnen zijn, voor de N-VA blijft de Gordel ook na de splitsing van BHV nodig om het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand op een positieve en sportieve manier in de verf te zetten.

Jan Peumans op IJzerbedevaart

Met Jan Peumans nam voor het eerst de voorzitter van het Vlaams Parlement het woord op een IJzerbedevaart. Peumans hamerde erop dat een verregaande staatshervorming een conditio sine qua non is om dit land uit het moeras te halen.

“Blijven we aan consumptiefederalisme doen, ook al weet iedereen dat we dan regelrecht op het failliet van de federale overheid afstevenden, of neemt elke overheid voortaan zijn eigen verantwoordelijkheid?”, vroeg hij zich af in de slottoespraak. Ook Senaatsvoorzitter Danny Pieters en een uitgebreide delegatie nieuwe N-VA-parlementsleden waren aanwezig in Diksmuide.

© Miel Pieters

Vlaams parlementsvoorzitter Jan Peumans

Nieuwe N-VA-afdelingen schieten als paddenstoelen uit de grond

Het succes dat de N-VA behaalde met de laatste federale verkiezingen zet zich ook door op lokaal vlak. Niet alleen kennen alle N-VA-afdelingen een duidelijke stijging in hun ledenaantal, in heel Vlaanderen schieten de nieuwe afdelingen als paddenstoelen uit de grond!

Zo zijn er de voorbij maanden afdelingen opgestart in onder meer **Borsbeek, Herselt, Hulshout, Overpelt, Tessenderlo en Westerlo**. In vele andere gemeenten wordt er momenteel volop gewerkt aan de oprichting van een eigen N-VA-afdeling. De meeste daarvan zullen in de loop van het najaar boven het doopvont gehouden worden.

Vorming lokale afdelingen

De verkiezingsoverwinning van 13 juni is nog maar net achter de rug of de N-VA kijkt al vooruit naar de **gemeenteraadsverkiezingen van 2012**.

Om de partij ook op lokaal vlak stevig te verankeren op de politieke kaart van Vlaanderen wil de N-VA in het TRAJECT naar 2012 de werking van de lokale afdelingen extra ondersteunen. Dit najaar organiseert de N-VA een eerste vormingsdag in elke

provincie over **'politieke communicatie voor afdelingen'**. De N-VA kon Gunnar Michiels voor een interactieve sessie 'politieke copywriting'. Deze communicatiespecialist is een veel gevraagd spreker en een autoriteit in zijn vakgebied.

De afdelingen zullen op deze vormingsdag ook tips krijgen om in het oog springende persberichten en aantrekkelijke afdelingsbladen te schrijven.

Alle afdelingsvoorzitters en -secretarissen ontvangen voor deze vormingsdagen een uitnodiging. Ze beslissen samen met hun afdelingsbestuur wie ze voor dit vormingsmoment afvaardigen.

N-VA Beernem stelt jeugdactieplan voor

Eén op drie Beernemnaars is jonger dan 25. "We moeten dan ook op alle beleidsterreinen met hen rekening houden", zegt **afdelingsvoorzitter Gijs Degrande**. "Met ons Jeugdactieplan willen wij als Beernemse N-VA-jongeren alvast een voorzet geven voor het jeugdbeleid van de komende jaren. Op basis van een beknopte analyse en vertrekkend vanuit onze visie op jeugdwerk- en jongerenbeleid doen wij 40 concrete voorstellen en suggesties."

Het volledige 'N-VA-Jeugdactieplan' kunt u nalezen op <http://beernem.n-va.be>.

De jongeren van N-VA Beernem overhandigden hun Jeugdactieplan aan de Beernemse jeugddienst. Ze maakten van de gelegenheid gebruik om de jeugddienst te trakteren op taart als dank voor de geleverde diensten.

Pilootproject N-VA Izegem wil leegstand in winkelpanden terugdringen

N-VA-gemeenteraadsleden **Filip Motte** en **Kurt Himpe** constateerden een leegstandprobleem in het **stadscentrum van Izegem**. Omdat initiatieven van het stadsbestuur uitbleven, stelden zij zelf een stappenplan op.

N-VA Izegem stelt voor om op zaterdag een gratis pendelbus in te leggen tussen het shoppingcentrum en het Izegemse handelscentrum. Daarnaast willen ze een werkgroep 'Izegem winkelt' onder leiding van een centrummanager oprichten. Er moet ook een duidelijke winkelwandelroute en een parkeeroute komen. Daarnaast is er nood aan citymarketing voor grote evenementen. N-VA Izegem wil eveneens een digitaal loket oprichten waarmee de stad Izegem gepromoot wordt bij potentiële investeerders.

Voor de nodige financiële stimuli denken ze aan geveelreinigings-, inrichtings-, vestigings- en huurkostsubsidies en aan een leegstandbelasting op winkelpanden die wegvalt wanneer er investeringen gedaan worden in het handelspand.

N-VA-gemeenteraadslid Kurt Himpe stelt samen met Filip Motte de leegstand in Izegem aan de kaak.

Marijke Henne, medewerker studiedienst

© N-VA

Marijke Henne was sinds 2007 de medewerkster van N-VA-Kamerlid Sarah Smeyers. In de zomer van 2010 verhuisde ze van de Kamer naar het partijsecretariaat om er deel uit te maken van de gloednieuwe vormings- en studiedienst van de N-VA. Wij volgden Marijke op donderdag 26 augustus.

6.00 uur: De wekker gaat! Even de slaap uit mijn ogen wrijven en dan samen met Filip en ons zoontje Gust aan de dag beginnen. Met zo'n brabbelende en rondwaggende peuter in huis is er geen tijd voor een ochtendhumeur!

7.35 uur: Ik spring op de trein richting Brussel, waar ik mijn treincollega's een goeie morgen wens. De eerste 'koffieklets' valt stil, de kranten worden bovengehaald.

8.45 uur: Aankomst op De Barricade, sinds deze zomer mijn nieuwe werkplek. Samen met Bart Van Camp en Jan Van Peteghem werk ik aan de uitbouw van een nieuwe vormings- en studiedienst. In afwachting van onze definitieve huisvesting werken wij op de tweede verdieping, enkele etages onder het nieuwe partijsecretariaat. Zoals je kan zien hebben we daar nog wel een 'beetje' plaats voor een paar nieuwe collega's!

9.00 uur: De studiedienst zal wellicht pas in de herfst echt operationeel zijn. Tot dan proberen we daar waar mogelijk onze diensten al aan te bieden. Ik bel rond, beantwoord vragen, leg afspraken vast en hou agenda's bij.

10.30 uur: Ik heb Veerle van VOKA aan de lijn. VOKA

organiseert bedrijfsstages voor onze parlementsleden. Die kunnen zo een of meerdere dagen meedraaien in een bedrijf.

Daarnaast organiseren ze ook een aantal collectieve bedrijfsbezoeken. Ik overloop met Veerle de stand van zaken en we houden elkaar op de hoogte van de laatste inschrijvingen. De interesse van onze (nieuwe) parlementsleden voor het bedrijfsleven is groot.

13.30 uur: In september zullen een veertigtal nieuwe persoonlijke medewerkers aan de slag gaan in het federale parlement. Samen met enkele (voormalige) persoonlijke medewerkers werk ik aan een onthaalprogramma. Ik schrijf enkele handleidingen uit en lees ze na. Hopelijk helpen ze de nieuwkomers vlot op weg!

16.15 uur: Van politici wordt verwacht dat ze goed kunnen spreken voor een publiek. Dat lijkt vaak makkelijker dan het is! In het kader van onze zomeruniversiteit organiseert de N-VA daarom een opleidingsmoment voor elke fractie. Ik maak de laatste afspraken met de lesgever, check of de lokalen vastliggen en stuur de uitnodiging naar al onze parlementsleden.

17.25 uur: Op de trein naar huis praat ik na met m'n treincollega's. Een ontspannende manier om de werkdag af te ronden.

18.40 uur: Nog even spelen met Gust, samen boterhammen (leren) eten en tenslotte nog een flesje voor het slapengaan.

Daarna geniet ik samen met Filip van een rustige avond. Tussendoor kan ik het niet laten om nog even naar mijn elektronische post te piepen. De inschrijvingen voor de opleiding 'Spreken voor publiek' lopen binnen. Fijn!

De kip met de gouden eieren

“Het is beter Brussel te herfinancieren in ruil voor meer veiligheid, netheid en een eenvoudiger structuur met meer bevoegdheden voor gewest dan voor gemeenten, dan zich te verliezen in een steriele discussie over een tweeledig confederalisme.”

Dit is een citaat uit een vrije tribune in de krant *De Tijd* (31 juli) in volle preformatieperiode. De uitspraak was niet van Charles Picqué, Laurette Onkelinx of Joëlle Milquet, maar van de fractievoorzitter van Open Vld in het Vlaams Parlement, Sven Gatz.

Goed dat hij ons eraan herinnert dat we Brussel moeten koesteren en als ‘incontournable’ beschouwen bij een grote staats-hervorming. En goed dat hij eraan toevoegt dat Brussel een kip is met gouden eieren die niet geslacht mag worden op het altaar van een copernicaanse revolutie. Ik geef toe dat Sven Gatz met zijn ode aan Brussel nog erg gematigd was, zeker in vergelijking met Rudy Aernoudt, de intussen gewezen medevoorzitter van de Parti Populaire, die in *La Dernière Heure* van 9 augustus Brussel dé oplossing van alles noemde en Vlaanderen een gewest dat binnen 20 jaar een groot Bokrijk zal zijn met niets dan oudjes. De Vlamingen die in Brussel werken, kunnen alvast hun belastingen aan Brussel betalen. Voilà.

Vlamingen moeten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest liefhebben en dus herfinancieren, lees: veel meer geld geven. Trouwens, Brussel strekt zich meer en meer uit “tot in Aalst, Mechelen, Leuven, Waver en Nijvel”, voegde Sven Gatz eraan toe.

Er was al eerder een Brussels incidentje geweest. De Vlaamse parlementsvoorzitter Jan Peumans (N-VA) werd tijdens de traditionele 11 julitoespraak fors onderbroken door een Brussels parlements lid van Open Vld, Els Ampe. Eerst bleek ze verstoord door zijn bespiegelingen over identiteit en natievorming, maar na een paar dagen bleek het probleem te liggen bij het niet vermelden van Brussel. Jan Peumans had niets lelijks gezegd over Brussel; hij had er ... niets over gezegd. En dat mag niet. Brussel niet vermelden, dat is het separatisme ten top.

Hoe ziet die kip met gouden eieren eruit? Laat ons even samenvatten. Er is vooreerst het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) met een Brussels parlement met 89 leden en een bureau met een voorzitter, vier ondervoorzitters en tien (!) secretarissen. Er is een Brusselse regering met acht excellenties, vijf ministers en drie staatssecretarissen. Maar er zijn in dat gewest ook gemeenschapsinstellingen, namelijk de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF, met 72 leden en een college van vijf ministers), een Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC, met 17 leden en een college van drie) en - ah ja - een Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Er is uiteraard een ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met een administrateur-generaal, een adjunct en zes directies en de gemeenschapsinstellingen hebben ook nog eens hun administraties. Het BHG telt ook twintig regionale en pararegionale instellingen. Ik bespaar u de opsomming.

Maar we zijn er nog niet. Binnen datzelfde gebied is er ook nog steeds een Administratief Arrondissement Brussel Hoofdstad, met een gouverneur en een vicegouverneur en zijn medewerkers. Het is waar dat de plaats van gouverneur momenteel vacant is en dat de vice nu moet werken voor twee.

En zoals bekend zijn er nog steeds 19 gemeenten met 19 burgemeesters, 150 schepenen, 663 gemeenteraadsleden en natuurlijk 19 OCMW's met 19 voorzitters en een 200-tal OCMW-raadsleden. Er zijn ook nog steeds zes politiezones en zes intercommunales actief in datzelfde gebied.

Om de kip blijvend gouden eieren te laten leggen, is er vanzelfsprekend af en toe een ‘herfinanciering’ nodig. Je moet toch verzekeren dat Brussel die gouden eieren voor de andere gewesten blijft leggen. Die herfinanciering zal dan uiteraard federaal moeten gebeuren, met 65 procent Vlaams geld. Hoe kon de Vlaamse parlementsvoorzitter dat vergeten? Jan toch!

Roger Van Houtte was vele jaren dagbladjournalist. Hij hanteert nu de pen als tekstschrijver voor de N-VA. In deze rubriek geeft hij om de maand zijn eigen kijk op de actualiteit.

Vlamingen moeten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest liefhebben, en dus herfinancieren, lees: veel meer geld geven.

Limburgs Kamerlid Peter Luykx

1

Wat was je motivatie om in de politiek te stappen?

In 2002 werd ik lid van de N-VA en Frieda Brepoels vroeg me een jaar later om op de lijst te staan voor de federale verkiezingen. Ik heb ingestemd om twee redenen. Ten eerste vond ik als bedrijfsleider altijd al dat ondernemerschap en maatschappelijk engagement hand in hand gaan. En ten tweede omdat ik een overtuigd Vlaams-nationalist ben. Mijn nonkel en naamgenoot Peter Luykx was burgemeester in Lommel tijdens WO II. Zijn broer, professor Theo Luykx, schreef het standaardwerk 'De Politieke Geschiedenis van België'. Nu schrijf ik zelf met de N-VA een bladzijde in die geschiedenis.

2

Werden jouw politieke verwachtingen ingelost?

De eerste jaren was het alle hens aan dek om de N-VA als partij uit te bouwen en een plaats te geven in het politieke spectrum. Maar in 2004 en 2007 hebben we sterk gewonnen in de kartelformule en drong ons gedachtegoed door bij de kiezers. Die volharding en de rechtlijnigheid werden beloond. Dus, ja, op dat vlak werden mijn verwachtingen ingelost. Mijn mandaat in de Kamer betekende dat ik professioneel en familiaal het roer helemaal moest omgooien. Als zaakvoerder van een stevige KMO en papa van zes kindjes was dat een hele uitdaging. Ik ben altijd in de weer maar zie ook graag snel resultaat. In de politieke arena heb je meer geduld nodig en dat brengt wel eens frustraties met zich mee.

3

Aan welke dossiers wil je de komende maanden werken?

Ik neem opnieuw de commissies Buitenlandse Zaken en Bedrijfsleven voor mijn rekening. Vele ondernemers gaan gebukt onder administratieve lasten en kampen met moeizame kredietverstrekking. Op dat vlak is er volgens mij nog veel werk aan de winkel. Op het vlak van buitenlands beleid is een analyse van alle Belgische diplomatieke posten in het buitenland aan de orde. Er zijn zeker nog enkele overbodige ambassades te vinden. Maar we zouden bijvoorbeeld het concept van een 'regionale hub' kunnen introduceren, waarbij een ambassade vanuit een belangrijk land in een bepaalde regio verscheidene landen in de buurt bestrijkt.

4

Met wie zou je graag een paar uur doorbrengen in een vastgelopen lift?

Moeilijke vraag! Een goed boek of enkele dossiers zouden dan goed van pas komen. Maar enkele uren doorbrengen met de Nieuw-Zeelandse operazangeres Kiri Te Kanawa kan mij als melomaan zeker bekoren.

5

Welke vraag zou je zelf stellen aan kersvers Kamerlid Daphné Dumery, die wij volgende maand vijf vragen voorleggen?

Wat was je eerste reactie toen bekend raakte dat je verkozen was? Op welke manier heb je dat moment gevierd?

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
september 2010

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredactie:

Nele Hiers, Xavier Lesenne.

Medewerkers:

Laurens De Vos, Gijs Degrande, Hans Govaerts, Andries Gryffroy, Chris Michel, Wouter Patho, Roger Van Houtte, Erwin Verbeke, Delphine Vercruysse.

Coördinatie:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9360 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © N-VA

v.l.n.r. © EU 2010

© Frank Abbeloos, © N-VA

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
vrijdag 10 september 2010.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven